

BABAMIN HEDİYESİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 22:53 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 22:53

Babamın Hediyesi

BABAM, HERHANGİ bir öğrenimi olmayan biriydi. Açıkçası, okuma-yazması bile yoktu. Tek bildiği iş, demircilikti. Sabahtan akşama kadar atölyesinden çıkmaz, kızgın fırının önünde örsün başında demir döverdi.

Üniversiteyi bitirdiğim gün, diploma törenime annem ve altı kardeşim geldikleri halde, babam işinin başından ayrılamayacağını söyleyerek gelmemiştir. Doğrusu, benimle iftihar mı ediyordu yoksa kıskanıyor muydu; anlayamadım.

Tören dönüşü annem ve kardeşlerimle birlikte neşe içinde babamın atölyesine uğradık. Babam her zamanki gibi önlüğü üzerinde, demir dövmekteydi. Bizi görünce çekici elinden bıraktı. Anmen sevinçle:

“Oğlumuz okulun iftihar listesine girdi!” dedi.

Babam ise hiç duymamış gibi yüzüme bile bakmadan:

“Madem okulun bitti, artık işe başlaman gerekir. Hadi şu ocağı temizleyiver!” dedi.

Annem karşı çıkar gibi olduysa da, babamı bilirdim. Kolay kolay kızmazdı ama, işi konusunda çok ciddiydi. Eğer ocak temizlenecekse, gerçekten temizlenmesi gerektiği içindi.

Tören cübbemi çıkararak işe koyuldum. Fazla uzun süren bir iş değildi, zaman zaman yaptığım için tecrübeli sayılırdım aynı zamanda.

Yarım saat içinde işim bitti. Annem ve kardeşlerimle birlikte babama elveda diyerek evin yolunu tuttuk.

Annem olanlara çok üzölmüş ve bir anlam verememiştir. Yol boyunca ağladı. Hatta, ağlaması akşam yemeğine kadar sürdü.

Hava karardıktan kısa bir süre sonra babam geldi. Sofra kurulmuş, kendisini beklemekteydik. Annem onu görünce bütün gün biriktirdiği öfkesini bir anda çıkarırcasına söylenmeye başladı. Babama bu yaptığının hem kabalık, hem de düşüncesizlik olduğunu; sevgili oğlunun mezuniyet törenine gelmemesi yetmezmiş gibi ona ocağı temizletmesinin akıl alacak birşey olmadığını söyledi.

Babam ise sanki onu hiç duymamış gibi sofraya oturdu ve bana dönerek şunları söyledi:

“Bugün iyi iş gördün. Sayende az da olsa kâr ettik. Sen bir edebiyatçı olmak istiyorsun. Yani esnafıktan hoşlanmıyorsun. Fakat şunu bil ki, büyük bir şair de olsan, paranın nasıl

BABAMIN HEDİYESİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 22:53 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 22:53

kazanıldığını iyice anlamam gerekir. Ben isteseydim iki-üç dolar verip o fırını başkalarına da temizletebilirdim. Bu işi sana yaptırmamın, hele böyle mezun olduğun bir günde senden bunu istememin tek sebebi var: Sevgili oğlumun, üniversitede okudu diye burnu büyüyen o gururlu insanlardan olup olmadığını kendi gözlerimle görmek istedim. Ve öyle biri olmadığını görmek, beni elindeki diplomadan daha çok sevindirdi.”

Sözlerini bitirdikten sonra, babam ayağa kalkıp beni sımsıkı kucakladı. Ağlamamak için kendini zor tuttuğunu anlayabiliyordum.

Sonra da, bana beyaz bir zarf uzattı. Gözucuyla baktığımda gördüm ki, içinde epeyce para vardı.

(Charles H. Leach)

İsmail Örgen